

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XIIX. Quomodo Joannes Alexandrinus Episcopus Felici Papae persuaserit,
ut depositionis libellum mitteret Acacio Constantinopolitano.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Σέντας ήμων τότο λέγειν πεποίκαμεν
καὶ τότο μὴ τωλὺς χρόμεθα, ταχέως
ἐκπίνσα. γνωστὸν ἐτῇ οὐδὲν αἴγαστην,
ώς καὶ μέχει νῦν εἰ παύονται οἱ τὰ Σιάνα
παρεγένεται μονάζοντες, ὥργανα εαυτοῖς
εγκαταλίξαντες τινῶν μοναστείων πολὺ μὴ
αἴγαντων, καὶ αειρχόνται φύμας θευ-
λέντες διαφόρες καθ' ήμῶν, καὶ καθ' τῆς
ἐκκλησιαστικῆς τε χειρὸς εἰέντες, καὶ μηδὲν
ήμερα συγχωρεῖτες κανονικῶς καὶ πεπόν-
τος τῇ αἵγιᾳ τε Θεῷ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ
προσίστεντες παρεγένεται μονάζοντες τές παρ' ήμῶν
λαὸς μάλλον ἀρχεῖν ήμῶν ἡπερ πείσθεται
ποτιν, καὶ θέλεσι τοιεῦν ὅσα μὴ πείπεται
θεῷ πιεσθεὶς ἐτῇ αἴς ή ήμῶν αἴγαλοιν
διδάξει πάντα τὸν θεότατὸν δεῖπνότιν
τῆς ὁμιλίας, καὶ παρακληθάσθ, ὡς ε-
τύπον αὐτοῖς παραχρεψῆναι τῆς αὖτε γα-
ληνότητος, τὸν δεοντα τοῖς τῆς ἐκκλη-
σιαστικῆς εἰρήνης, πεπόντος θεῷ τε καὶ
βασιλεῖς ὡς ε πάντας ἐν τέτοις κατευνά-
ται.

K_εΦ. m'.

CAP. XVIII.

*Quomodo Joannes Alexandrinus Episcopus
Felici Papa persuaserit, ut depositionis libel-
lum mitteret Acacio Constantinopolitano.*

I Nterea Joannes, qui Romam confundebat. Felicem Romanæ urbis Epilcopum, qui Simplicio successerat, de rebus à Petro gestis assiduè interpellare non cessabat. Tandemque ei persuasit, sicut à Zacharia proditum est, ut sententiam depositionis mittaret ad Acacium, eò quod Petro communicaret. Cui quidem sententia, ut quæ non ex præscripto canonum latet esset; tradita enim est Acacio à quibusdam monachis Accemitenis, ut vocant monasterii: non acquievit Acacius. Atque hæc quidem scripta sunt à Zacharia in hunc Modum. Porro Zacharias nihil eorum, quæ tunc gesta sunt, exploratè cognitum habuisse nihil videtur; sed ea duntaxat, quæ auditione acceperat, mutila atque imperfecta nobis retulisse. Ego vero totius rei seriem accurate exponam. Cum libelli à Johanne Felici porrecti essent adversus Acacium, ut qui illicite Petro communicaret, & alia quædam gereret contra

sacrorum canonum præscriptum, Felix A
Vitalem ac Misenum Episcopos ad Ze
nonem misit, polens ut Chalcedonen
sis Synodus firmaretur, & Petrus tan
quam hereticus expelleretur: utque
Acacius Romanum mitteretur, rationem
rediturus eorum, quæ Joannes cujus to
ties mentionem fecimus, ei objiciebat.

ζήνωνα βιταλιού ημί μισηθεῖστοποιοι, ε
φτὴν ἐν καλχηδόνι σωμάδον κρατεῖν, ἀπέστα
θῆναι τε τὸν πέτρον ὡς αἴρειν, καὶ ἀκαπ
περιφθῆναι τοῦτον φίληκα, φεινιόδην
Ἐπολάκις ἐμνήθη μηδὲν ἐνάγοι, τὰς διδού
παρέζοντα.

Cap. XIX.

De Cyrillo Præposito monasterii Accenitensis,
quomodo Romanum ad Felicem quosdam dire
xerit, incitan illum ne ea, quæ adversus si
dem commissi erant, uincereatur.

Κεφ. ι⁹.

Πιεὶ κνέλλιν ἡγεμόνιν μονῆς τῆς ἀκεμάτων, ἐπιτρί^π
μην ἀπίστει πρὸς φίληκα τηνά, ἐπάρχων ἀνταρτή
εκδικησιν, ἔπειτα μωμίκευν καὶ τῇ
πίστισ.

Sed priusquam isti ad urbem regiam B
venissent, Cyrilus Accenitensis
monachorum Præpositus, quosdam
cum litteris ad Felicem misit, de ejus
cunctatione conquerens, cum tam gra
via adversus rectam fidem committe
rentur. Felix itaque ad Misenum &
collegas ejus scripsit, ne quidquam a
gerent, priusquam cum Cyriolo essent
collocuti, & ab eo quid agendum esset,
didicissent.

Κεφ. ι.

*Deis, que Felix ad Zenonem, & Zeno ad Fe
licem scripsit.*

C

Scripsit etiam Felix alias ad eosdem
commonitorias. Litteras quoque
dedit ad Zenonem, quibus eum com
monebat, tum de Chalcedonensi Syr
odo, tum de persecutione, quæ in Afri
ca excitata fuerat ab Hunericu. Scri
psit item ad Accium. Imperator
autem Zeno retrorsus Felici, frustra
illum perturbatum esse verbis Joannis,
quippe qui olim quidem jurasset se Alex
andrinam sedem nullo unquam
modo ambiturum esse: postea verò
neglecto jurejurando, nullum non sac
relegii gentes admisisset. Petrum
porro non absque diligenti examine
promotum fuisse: quippe qui propria
manu subscriptisset, amplecti le fidem
trecentorum atque octodecim sancto
rum Pattum, qui Niceniorum conve
nerunt: quam fidem Chalcedonensis
quoque Synodus comprobavit. Ver
ba epistolæ Zenonis hæc sunt: Pro
certo habere debes, & pietatem no
stram, & supra memoratum sanctissimum
Petrum, & universas sacro
sanctas Ecclesiæ, sanctissimum
Chalcedonente Concilium amplecti
atque venerari, quod cum fide Con
cilii Nicenii prorsus consentit. In

Γεγόνασι πρέστις ἀλίθεος καὶ ἔτερα περὶ^π
φίληκού τισμάτων, καὶ πρέστις τοῦ
νωνα γεάμιματα φέρει τε τῆς ἐν καλχηδό^π
σωμάδα, καὶ τῇ ἐν καλχηδόνι σωμάδε^π
τα ὄντερχον. ἐπέσειλε δὲ καὶ πρέστις αἴσιος
πρέστις ὁ ζήνων ἀντέγραψε, μάτη τοιω
τῶν ἀντίον διαταρέψαται, διομοσάμενος
μηδαμή μηδαμῶς ταρίσαν διὰ τὸ Στρ
υν τῆς ἀλεξανδρέων, παραβάτα δι
καὶ τὰ ὠμοσμένα ἀλογόσαντα, πάσα
ιερουσλαΐαν ἐργάσασθαις καὶ τέτερη δι
μηδιανίσια πρεχειριδῆναι, διλα
τοχειρία τανγρεύσαντα δέχεσθαι τῷ π
τῶ τῶν τειακοσίων δεκαοκτὼ αἰγαίων πά
τεων τῶν ἐν κατα σωματικούσι, ἥτι
καὶ ἐν καλχηδόνι αἴγια σωμάδε^π πε
λάχθησε καὶ ταῦτα γέγραπται Τῇ ῥημα
τού. ὁ φείλειν αἰσφαλῶς ἔχειν, καὶ τῷ πο
τέρῳ δισέβεναι, καὶ τὸν πατερελέχθεται αἴ
τατον τετέρον, καὶ πάσας ταῖς αγιοτάταις
κληπτίας, τὴν καλχηδόνεων αἴγιατη
σωμάδον δέχεσθαι καὶ σέβειν, ἥτις σωμέ
τῇ πίστῃ τῇ ἐν κατα σωμάδῳ ἐμφ